

ТУБАРНА ТРУДНОЋА

Петровић Б., Ристић Ј., Релић Г., Станишић Н., Милинчић Н.

Катедра за Гинекологију и акушерство, Универзитет у Приштини - Косовска Митровица

TUBAL GRAVIDITY

Петровић Б., Ристић Ј., Релић Г., Станишић Н., Милинчић Н.

Chair for Gynecology and Obstetrics, University of Pristina - Kosovska Mitrovica

SUMMARY

A 23-year-old primigravida in 7 weeks of pregnancy with tubal pregnancy. Clinical and ultrasound examinations indicated ectopic pregnancy; emergency laparotomy was performed. Intraoperatively, the tubal pregnancy with a ruptured hole was revealed. Typical salpingectomy was carried out. Histology confirmed tubal pregnancy. The postoperative course was normal.

Key words: Ectopic pregnancy, Ultrasound.

САЖЕТАК

Приказана је 23-годишња примигравида са 7 недеља постојеће тубарне трудноће. Клиничким испитивањима и претрагом помоћу ултразвука постављена је сумња да се ради о ванматериичној трудноћи. Урађена је лапаротомија, интраопративно је потврђен тубарни гравидитет и руптура истмичног дела тубе. Изведена је типична салпингектомија. Хистолошки је потврђено да је гравидитет лоциран у туби. Постоперативни ток је био уредан.

Кључне речи: Ектопична тубарна трудноћа, Ултразвук.

УВОД

Учесталост ванматериичне трудноће се креће од 1% до око 2.5% (1,2,3,4). Процент ектопичне трудноће у САД је више него триплиран у задње две деценије, она је стално у порасту и креће се од 4,2 до 14,0 на 10000 жена између 15 и 44 година (Holt и сар., 1991). Центар за контролу болести у САД је 1987. је објавио податке о седмоструком морталитету жена, управо због учетворстручања ове патологије у САД (Barnes и сар.).

Ектопична трудноћа и поред евидентног напредка у клиничко-дијагностичком поступку, још увек значајно угрожава живот труднице. Према најновијим истраживањима леталитет износи и до 17% од свих морталитета мајки (5). Рана дијагноза је свакако најзначајнија и услов је за успех у лечењу. Ултразвучна дијагноза има скоро незаменљиву улогу у раној дијагнози ектопичне трудноће.

Познавање ултразвучних знакова за трудноћу, као што су: празан утерус, увећана материца, налаз аднексалног тумора, понекад налаз садржаја течности у Douglasouovom простору, (који се може потврдити преоперативном пункцијом Douglasouovog простора) су итекако од значаја за исправну ултрасонографску дијагностику.

Два су још кључна момента битна за тачну дијагнозу: Одсутност интраутериног гестацијског мешка и позитиван тест на трудноћу су врло поуздані знакови за тачну дијагнозу (6). Помоћу ултразвучних апаратова новије генерације, са бољом резолуцијом може се непобитно потврдити ектопична трудноћа, при чему је обавезно присуство гестацијског мешка са ембрионалним одјеком екстраутерино.

Тубарни гравидитет се обично спонтано завршава до 12 недеља руптуром тубе или тубарним абортусом.

ПРИКАЗ БОЛЕСНИЦЕ

Радило се о 23-годишњој болесници С.М., која је примљена у раним јутарњим сатима, 28.01.1998. г. на Гинеколошкој клиници у Приштини.

Пре пријема на клиници, болесница је осећала болове у пределу доњег трбуха, који су протежирали у пределу крстију. Анамнестички дознајемо да има 7 недеља од задње менструације.

Урађен је ултразвучни преглед и утврђена је величина материце за један лунарни месец (слика 1 а). Сонографском претрагом виђена су два гестацијска мешка у пределу леве тубе утерине (слика 1 б). Пошто смо утврдили да се ради о ектопичној трудноћи, одлучили смо да болесницу ставимо под интензивним клиничким надзором.

Следећег јутра, код болеснице је лабораторијски помоћу грав-индекса теста потврђена позитивност са 2+. Болесница је стављена под интензивном негом, праћени су витални елементи здравља, у одређено време мерили су пулс и артеријски притисак. У јутарњим сатима трећег дана од хоспитализације код болеснице су настали јачи болови у пределу доњег трбуха, била је свесна, уплашена, обливена хладним знојем и хладне периферије.

Давала је утисак теже болеснице са слабо пуњеним пулсом од 95/мин. и крвним притиском од 11.5/9.7/

Абдомен је био дифузно осетљив. Цервикс и Douglasов простор јако осетљив, цервикални канал затворен са слузавом секрецијом.

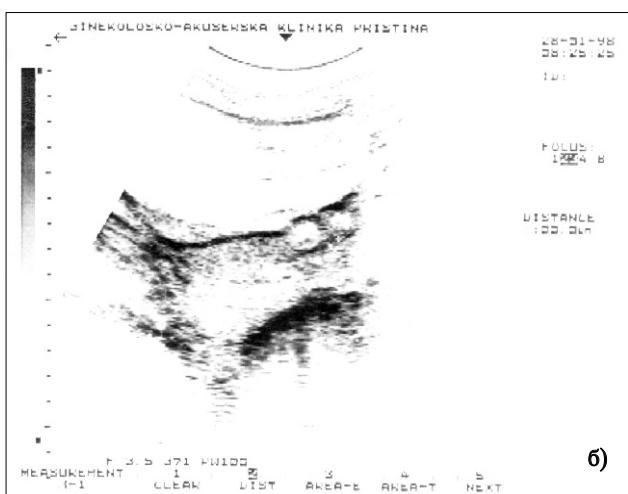
Урађена је пункција Douglasovог простора у коме је била присутна коагулисана крв, што је наметнуло одлуку да се приступи оперативној интервенцији.

При отварању трбушног перитонеума нашли смо на садржај крви у трбуху, и на ливидну туморозну масу, више лево, испод левог ребарног лука. Евакуирали смо садржај крви из непосредне близине левих аднекса, лева туба је мобилна са перфорацијским отвором у истичном делу тубе из које крвари, а из њега пролабирају елементи ембрионалног ткива. Након коректне хемостазе на левој туби, уради се салпингектомија исте. Десна аднекса и леви оваријум су макроскопски били без патолошких промена. Испирали смо трбух физиолошким раствором. Након већења мекане компресе из трбуха, у трбушној дупљи смо убацили физиолошки раствор са антибиотиком. Постоперативни ток био је уредан, болесница је десети дан након операције отпуштена кући у општем добром стању здравља.

Патоанатомска дијагноза: Ruptura tubae uterinae lateralis sinistra. Graviditas tubaria multiplices.

a)

b)

Слика 1. - Мултиплла тубарна трудноћа (а и б).

ДИСКУСИЈА

Хроничне упале и постојање прираслица после оперативних захвата у трбуху и на гениталном апарату жена, најчешћи су разлози за појаву ектопичне трудноће.

Ултрасонографски налаз код тубарних трудноћа може показати различите форме сонографске слике. Оне могу бити од класичног прстена, као што је то у нашем случају, у коме се могу видети ембрионалне структуре са и без верификованих срчаних радњи, па до присуства нехомогене хиперехогене трофобластне масе у проширеном јајоводу.

Управо због разноврсности ултразвучног налаза, када се може појавити озбиљан дијагностички проблем, готово је неопходно применити и друге дијагностичке методе ради постављања тачне дијагнозе. В-HCG је хормонски тест који се најчешће користи у циљу употребљавања дијагнозе код ванматериичне трудноће. Вредности В-HCG су значајно снижene код ектопичне, а у поређењу са нормалном трудноћом исте гестацијске старости. Осим тога секреција HCG је брза код ектопичне трудноће, а време удвостручувања је продужено (7, 8, 9, 10).

Код наше болеснице јајашце се двојно имплатирало у левој туби, тако да је захваћен истнични и ампулирани део тубе. Благовремена и тачна ултразвучна дијагноза (Слика 1 - а и б) код наше болеснице је била од значаја за њено интензивно праћење.

У литератури у описани, истовремено интраутерини и екстраутерини гравидитет. При чему је обично, интраутерини гравидитет прекидан провоцираним, легалним абортусом, док је екстраутерини гравидитет, због присуства патолошког супстрата, имао за последицу руптуру гестацијског тумора на тубама, па су те исте болеснице морале бити оперисане.

Тубарни се гравидитет по правилу спонтано завршава до 12 недеља руптуром тубе или тубарним абортусом.

Код интерстицијалне имплантације, имплантационо место је окружено миометријумом који хипертрофише. Код таких случајева руптуре се јављају касније, обично изнад 12. недеље (11,12,13). Руптура јако васкуларизованог рога материце брзо води до интраабдоминалног крвављења. Такво крвављење је обично масивно па захтева ургентну лабораторију (14, 15).

ЗАКЉУЧАК

- Ектопична трудноћа је гестација која се не имплантира у кавуму утеруса - у ендометријалној шупљини. Без обзира на локализацију представља патолошко стање. У оваквим стањима концептус је скоро увек изгубљен, а стање је због интраперитонеалног крвављења, потенцијално летално за мајку.

Ванматериична трудноћа се најчешће јавља између 21. и 35. године живота, чешћа је код примагравида и вишегравида.

- Тубарна ектопична трудноћа је заступљена у 99% од свих случајева. Најчешћа је у ампуларном делу

тубе, затим истмичном, а најмање у интерстицијалном - интраутерином рогу.

Код наше болеснице радио се о тубарној трудноћи, са имплантацијом у истмичном и ампуларном делу тубе. Због јако узаног истмичног дела тубе имплантирано јајашче се споро и ограничено развијало.

Осим тога лумен истмичног дела је јако узан и мање дистендабилан од ампуларног. У оваквом случају, имплантација доводи до ране и драматичне руптуре, најчешће ка перитонеалној шупљини, а понекад и између листова широких веза. У оба случаја крвављења могу бити тешка и фатална (Бреен, 1970).

- Дијагноза тубарне трудноће се поставља на основу клиничке слике, симптома и знакова за ванматеријчну трудноћу, помоћу тестова за трудноћу, ултразвучни преглед након аменореје, лапараскопије, дилатације и киретаже (присуство Arias Stella феномена).

- Терапија ванматеријчне трудноће зависи од налаза. У иницијалном стадијуму, код интактних стања и ране дијагнозе, третман је конзервативан - медикаментозном терапијом.

Код узнапредовале ванматеријчне трудноће, у случајевима интраабдоминалних крвављења и шока, неопходна је ургентна реанимација и хируршка интервенција.

ЛИТЕРАТУРА

1. Ristić Lj., Petrović B.: Učestalost ektopične трудноће у оперативном материјалу Гинеколошко-Акушерске клинике у Приštini, Zbornik radova, XVII. Niški ginekoloski dani, Niš 2000.
2. Petrović B., Ristić Lj.: Retke lokalizacije ektopične

трудноће на оперативном материјалу GAK у Приštini. Zbornik radova, XIV Niški ginekolološko akušerski dani, Niš, 1997.

3. Relić G., Ristić Lj., Petrović B.: Vanmaterična трудноћа и intrauterini pessarum kod bolesnica na GAK u Prištini, Zbornik radova, XVII Niški ginekolološko-akušerski dani, Niš 2000.

4. Vujaković N.: Analiza 1022 vanmaterične трудноће у последnjih 20 година, Jugosl. ginekol. opstet. 1982; 22:4012.

5. Timčov N.: Vanmaterična трудноћа по четврти пут у исте болеснице. Jugosl. ginekol. opstet. 1984; 24:62-3.

6. Maravić N., Skenderović S., Svraka L., Ilić B.: Graviditas tubaria bilateralis, Jugosl. ginekol. opstet. 1971; 11:209-11.

7. Skulj V.: Prilog konzervativno-operativnom lečenju tubarne трудноће. Disertacija, Zagreb, 1958.

8. Kadar N., Romero R.: The timing of a Repeat Ultrasound Examination in the Evaluation of Ectopic Pregnancy, J. Clin. Ultrasound 1982; 10:211-4.

9. Đurić D., Đorđević D., Mijalković S., Mladenović B.: Istovremena uterina i ekstrauterina трудноћа од V lunarnih meseci, Jugoslovenska ginekol. opstet. 1981; 21:132.

10. Bagović P., Oreščanin M.: Intersticijalna трудноћа nakon salpingektomije, Jugoslovenska ginekol. opst. 1966; 6:71-3.

11. Laing F.: Ectopic pregnancy. In: Diagnostic Imaging. Ferfuci J. Ed. 1-2. Lippincott, Philadelphia 1988.

12. Jurišić A.: Prognostička vrednost humanog horionskog gonadotropina kao indikatora funkcije trofoblasta u prvom trimestru трудноће. Magistraski rad, Beograd. 1994.

13. Weis, S.N., Dailing R.J., Chow W.: Control definition in Case-Control studies of ectopic pregnancy, AJPH January, vol. 75 No. 1, 1985.

14. Holt L.V., Chu J., Dailing R.J., Stergachis S.A., weis S.N.: Tubal sterilisation and subsequent ectopic pregnancy. JAMA, July 10, Vol. 266, NO. 2. 1991.

15. Barnes A.B., Wennberg C.N.: Ectopic Pregnancy: Incidence and review of determinant factors, Obstet. Gyn. Surv. 38:3345, 1983.